

[Jacob Sørensen.]

måde et svælg imellem det, der ydes til dem, der får feriepenge, og det, der ydes til dem, der får ferie med løn, hvorved de, der får ferie med løn, bliver ringere stillet. Dette imødegås ved, at man giver dem, der får ferie med løn, et supplement i form af en godtgørelse, der skal udgøre $\frac{3}{4}$ pct. for at være på linje med det, den anden kategori opnår.

Derved igangsætter man et nyt administrationsbesvær for mange arbejdsgivere, og det synes i hvert fald venstre er u hensigtsmæssigt. Der synes at være en tilbøjelighed til at mene, at man kan pålægge arbejdsgiverne den ene byrde efter den anden, og i dette tilfælde finder vi, at det, man opnår, er så lidt og så forkert, at vi ikke kan acceptere det. Ingen kan være i tvivl om, at det administrativt er lettere at operere med ferie med fuld løn end med bestemmelsen om feriepenge. Naturligvis kan man ved de korttidsansatte ikke undgå systemet med feriepenge, det er klart; men for så mange som muligt er det mere hensigtsmæssigt at operere med systemet ferie med løn uden noget supplement uden at have det regnskab med videre at holde styr på.

Med det foreliggende lovforslag vil man faktisk overføre samtlige lønmodtagere til den kategori, der skal have feriepenge. I hvert fald i administrativ henseende vil det blive det samme besvær. Kunne man dog ikke have fundet en mere hensigtsmæssig måde at give denne beskedne lønforhøjelse på, for det er jo det, der er tale om. Vi ville finde, at det havde været langt mere hensigtsmæssigt, at man simpelt hen havde givet lønforhøjelsen kontant, hvis man mente, at den var berettiget.

Hvis man gjorde sig klart, hvor mange skrivelser der hvert år verserer mellem skattevæsen og skatteydere, og hvor mange uønskede besøg skatteyderne må aflægge hos skattemyndighederne i anledning af misforståelser i forbindelse med opgivelse af feriepenge, ville man nu nok have betænkt sig adskillige gange, før man unødigt udvidede antallet af skatteydere, der skal ind under ordningen med kontante feriepenge.

Vi må absolut mene, at det havde været mest hensigtsmæssigt at bevare den nuværende balance, og vi finder det urime-

ligt, at man griber ind heri for så relativt ringe en forhøjelse, som $\frac{3}{4}$ procent er.

Vi må også principielt fastholde, at det er forkert og urimeligt at gribe ind i trufne aftaler ad lovgivningens vej. Det er jo det, der vil ske, for så vidt angår de forhold, der er omfattet af medhjælperloven, i alle tilfælde, hvor der er tale om hel- og halvårsfæstemål. Der burde igangværende fæstemål løbe ud, uden at der sker nogen ændring i den ydelse, som husbonden skal yde til medhjælperne, det vil sige, at igangsettelsesfristen i så tilfælde skal forlænges til efteråret, hvad der absolut ikke kunne være uoverkommeligt.

Som før omtalt er forslaget affødt af helhedsløsningen, og det er derfor regeringens eget ansvar. Den omstændighed, at man på grund af helhedsløsningen og forbedringer ved overenskomstnævnets kendelser føler sig foranlediget til at gennemføre lovforslaget, kan ikke medføre, at venstre kan medvirke hertil. Vi mener stadig væk, at det er forkert. Ikke fordi vi misunder lønmodtagerne den lille forbedring, der her er tale om, men vi finder, at det i administrativ henseende ville have været langt fordelagtigere og bedre for os alle, om man var blevet ved den balance, vi har i øjeblikket, hvor feriepenge eller feriegodtgørelse svarer til det, vi kalder ferie med fuld løn.

Vi er naturligvis villige til at drøfte problemet i et udvalg, hvis et sådant udvalg bliver nedsat.

Ninn-Hansen: Jeg hørte med stor interesse det ærede medlem hr. Robert Sørensen argumentation for, at man skulle støtte dette lovforslag. Det ærede medlem gav vel nok lovforslaget større rækkevidde, end det egentlig har, og det ærede medlem kom i hvert fald med én bemærkning, som jeg ikke tror det ærede medlem skulle være kommet med, hvis det ærede medlem ønsker at skabe velvilje over for dette lovforslag, nemlig den, at hele samfundet ville takke regeringen for helhedsløsningen. Det skal man nok ikke sige, for så vidt angår dem, der kan have interesse i denne lovgivning — og her tænker jeg på funktionærerne, og man kunne såmænd også have taget tjene stemændene med — for de har i hvert fald ingen grund til at sige nogen tak for den helhedsløsning, der blev gennemført. Efter-